

макаръ да ми са чѣва Іаковъватъ гласъ,
 ама рацѣти са Исавъви. Сѣтни пакъ
 попыталъ: ты ли си сынъ мой Исавъ;
 азъ самъ найстина, ѿговорилъ Іаковъ.
 Тогѣва Ісаакъ поѣди ѿ ѣстѣто, и пи
 ѿ виното дѣто мѣ принѣсалъ Іаковъ.
 Насѣтни рекалъ Іаковъ: пододи блѣзъ
 при мене, сыне мой, и ма цалъни, и
 Іаковъ сторила това. А баща мѣ ка-
 то подъшилъ мирѣмата на дрѣхата,
 тогасъ са ѿвѣрвалъ вѣчи, какъ той
 ѣ былъ сѣщій Исавъ. Послѣ това мѣ
 далъ прекрасно благословѣнїе, и междъ
 дрѣгити двамалъ тѣйзи подирнити хо-
 ратї: бадї господарь надъ брата си,
 и дѣцата мѣичинити да ти са поко-
 раватъ! да бѣди проклѣтъ, който та
 проклѣва, и благословѣнъ който та
 благослава. Тѣкѣ що излѣзалъ Іаковъ
 ѿ тамъ и Исавъ дофтасалъ ѿ лѣвъ, и
 принѣсалъ бащї си ѣстѣ. Ісаакъ попы-
 талъ тосъ часъ: кой ѣ той; Исавъ ѿ
 вѣщалъ: азъ самъ Исавъ первенецъ
 сынъ твой. Бащата са твѣрди многъ
 залїсалъ ѿ тойзи ѿвѣтъ и рекалъ:
 братъ ти доди предї тебе сасъ лѣкѣв-
 ство, и ѿкрадна сасъ лажѣ благословѣ-
 нїето:

Быт. →

гл. кз.

с. кд.

с. кѣ.

с. кѵ.

с. кз.

с. кн.

с. ко.

Быт.

гл. кз.

с. л.

с. ла.

с. лѵ.

с. лг.